

NYÁRI ÜZENET 2018

A pilisszentkereszti Római Katolikus Szent kereszt Plébánia
2098 Pilisszentkereszt, Fő utca 6. Telefon: (26) 383-091
Internet: <http://pilisszentkeresztplebania.blog.hu/>

A leányfalui Római Katolikus Szent Anna Plébánia
2016 Leányfalu, Szent Imre herceg útja 14. Telefon: (26) 383-091
Internet: <http://www.leanyfaluplebania.hu/>

Jézus küld minket

Jézus magához hívja a tanítványait és kettesével elküldi őket, hogy hirdessék Isten országának örömhírét. Hívó embernek az élete folyamán igent kell mondani erre a jézusi hívásra, hogy elmenjünk mi is, és hirdessük - tanúságot tegyünk Isten szent szeretetéről.

Mikor az ember elolvassa ezeket a mondatokat, úgy érzi, hogy milyen könnyű hívőnek lenni, igent mondani a meghívásra és a küldetésre. Pedig életünknek megvannak azon szakaszai, amikor el kell gondolkodnunk, mit jelent a mai világban megélni a keresztény hitünket, és úgy élni, hogy az méltó legyen Jézus Krisztushoz. Ehhez viszont - a meghívás és a küldetés közti időben - kell lenni bizonyos pontoknak, amelyek erőssé tesznek bennünket a hitünkben.

Első és legfontosabb: életünket Jézus köré kell rendeznünk. Mit jelent ez a mindennapokban? Hogy engedjük, hogy ő legyen életünk középpontja, és a szent ige által ő tanítson bennünket. A Szentírásban ez gyönyörűen megjelenik, amikor a Nyolc Boldogság hegyén Jézus köré gyűlnek az emberek.

Másodszor: engedjük, hogy a hit élményeiről, Isten kegyelmeiről merjünk beszélni egymásnak. Megosszuk egymással életünk belső örömeit, megerősítve egymást abban a hitben és szeretetben, hogy Isten életünk minden napján jelen van. S ez a jelenvalóság segít bennünket a mindennapokban, hogy hűséggel és kitartóan éljük meg a keresztény hitünket Jézus Urunkkal. Nagyon sok ember ma lelki hajléktalan, nem találja a helyét sem a családban, sem a társadalomban, és magában cipeli a lelki terheit. Sokan eltávolodtak Istentől, egyháztól, és valójában nincs kinek elmondani mindazt, ami az életüket érinti – és ez nagy fájdalommal jár. Ezért fontos a hívó ember számára a szentmise, melyből töltökezik, erőt merít és testvérré talál.

Harmadik pont a rácsodálkozás képessége. Mely megtanít minket az együttérzésre. Az együttérzésből pedig a szív megfáradtságára. A szentírásban - az újszövetség oldalain - sokszor olvashatjuk, hogy Jézusnak valakivel szemben megese a szíve. Sajnos nagyon sokan nem tudnak különbséget tenni az emberi érzések tekintetében a sajnálkozás és a megese szív között. Ha tapasztalunk valamit az életünkben vagy a médiában, az megrázza az ember érzelmeit. De az még nem jelenti azt, hogy valakin megese a szívünk. Ha más ember fájdalmán, küzdelmén elszomorodunk – akár még könnyek is csordulnak a szemünkből - valójában ezek emberi alapérzések. Sokszor a lelkünk mélyén annak örülünk, még ha szomorúság tölt is el bennünket, hogy nem velünk, nem a mi hozzátartozóinkkal történnek ezek a fájdalmas dolgok. És ezt az érzést – helytelenül - megese szívűségnek értelmezzük. A bibliai megesetség azt jelenti, hogy teljesen új fordulatot vesz az életem Jézus Krisztusban, ha teljesen felhagyok mindazzal, ami gátol, elszakít vagy távol tart Istentől. Olvashatjuk a Szentírásban a vér folyásos asszony történetét, aki egy életen át küzdött a betegségével, de mégsem adta fel és bizalommal fordult Jézus felé: „ha csak a ruha szegélyét érintem, talán meggyógyulok”, és a tömegben Isten fiának megese a szíve ezen az asszonyon és meggyógyítja. Engedjük, hogy minket is Jézus megese szívű gyógyítson meg testileg-lelkileg.

Negyedik pont: életünkben fontos a pihenés is. Most, a nyár közepén jól esik megpihenni minden embernek. S hogy mért fontos a pihenés? Testileg és lelkileg meg kell állnunk, hogy szembe nézzünk önmagunkkal. Fontos, hogy erősítsük önbecsülésünket, mert az önbecsülés abban segít, hogy ne legyünk kishitűek. Mert aki kishitű, előbb-utóbb isten-tagadóvá válik. Nagyon sokszor az ember munkába temetkezik és menekül önmaga elől. Azt gondolja, hogy életének az a fő célja, hogy sokat dolgozzon. Közben elveszít maga körül mindent. Nagyon fontos hogy megpihenjünk, hogy megtanuljunk élni, hogy az élet értelme az legyen, hogy szeressünk és szeretve legyünk.

Kedves Olvasó! E szép nyár folyamán gondolkozzunk el ezeken a pontokon, hogy hol tartunk Isteni és emberi kapcsolatainkban!

Zoltán atya

Evangélium Szent Márk könyvéből (Mk. 5,21-43.)

Amikor Jézus a bárkával ismét átért a túlsó partra, a tó partján nagy tömeg sereglett köré. Ekkor jött egy Jairus nevű férfi, a zsinagóga elöljárója, s mihelyt meglátta, lába elé borult, és igen kérte: „Halálán van a lányom. Gyere el, tedd rá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen.”

El is ment vele. Nagy tömeg kísérete, ott tolongtak körülötte.

Volt ott egy asszony, aki már tizenkét éve vérfolyásban szenvedett, és sokat kiállt az orvosoktól, mindenét rájuk költötte, de semmi javulás nem mutatkozott, inkább romlott az állapota. Hallott Jézusról, azért átfurakodott a tömegen, és hátulról megérintette a ruháját. Így gondolkodott magában: „Ha csak a ruháját érintem is, meggyógyulok.” Rögtön meg is szűnt a vérfolyása, érezte testében, hogy meggyógyult.

Jézus nyomban észrevette, hogy erő ment ki belőle. A tömeghez fordult: „Ki érintette meg a ruhámat?”

Tanítványai ezt válaszolták: „Látod, hogy tolong körülötted a tömeg, mégis kérdezed: Ki érintett meg?”

De ő körülnézett, hogy lássa, ki volt az. Az asszony félve, remegve – mert hisz tudta, hogy mi történt vele – előlépett, leborult előtte, és őszintén bevallott mindent. Ő megnyugtatta: „Leányom, hited meggyógyított. Menj békével, és maradj egészséges!”

Még beszélt, amikor a zsinagóga elöljárójának házából jöttek és közölték: „Meghalt a lányod. Minek fárasztanád tovább a Mestert?” A hír hallatára Jézus így bátorította a zsinagóga elöljáróját:

„Ne félj, csak higgy!”

Péteren, Jakabon és Jánoson, Jakab testvérén kívül senkinek nem engedte meg, hogy vele menjen. Amikor odaértek az elöljáró házához, nagy sírást-rívást, sok siratót, jajgatót találtak ott. Bement, s így szólt hozzájuk: „Mit lármáztok itt, mit sírtok? A kislány nem halt meg, csak alszik.” Erre kinevették.

Ő azonban mindenkit kiküldött, maga mellé vette a gyermek apját, anyját, s kísérőivel együtt bement abba a helyiségbe, ahol a kislány feküdt. Megfogta a kislány kezét, s így szólt hozzá: „Talita kum”, ami annyit jelent: „Kislány, parancsolom, kelj föl!” A kislány fölkel, és elkezdett járkálni. Tizenkét éves lehetett. A nagy csodálkozástól azt se tudták, hová legyenek. De ő szigorúan meghagyta nekik, hogy senki se tudjon a dolgról, aztán még figyelmeztette őket, hogy azonnal adjanak a kislánynak enni.

Zarándoklat Tirolban és Dél-Bajorországban

Mindenekelőtt köszönet e csodálatos zarándoklat útvonalának és látnivalóinak megálmodói és megtervezőinek. A nagy várakozást az is jelezte, hogy jóval többen jelentkeztek az útra, mint ahány férőhely van a buszban. Így Zoltán atyának nem kevés gondot jelentett kiválasztania a résztvevőket. Utazásunk több szempontból is eltért a korábbiaktól: nagyon hiányzott két állandó, az utazások szervezésében oroszánrészt vállaló zarándok társunk Zsuzsa és Géza, de velünk volt idegenvezető társunk és barátunk, István, aki rendkívüli történelmi, kultúrtörténeti, természetrajzi ismereteivel kalauzol mindig bennünket. Szálláshelyünkön minden reggel volt szentmise, de elmaradtak a reggeli zsoltár imádkozások és éneklések az autóbuszban. Ami viszont megmaradt, örömkre, az első nap reggeli megszokott Jägermeister és mini pizza, Andrásnak és Évának köszönhetően..

Így hát április 30-án nekiindultunk a 800 km-es útnak. Leányfaluról indultunk Pilisszentkeresztre. Pilótánknak köszönhetően jól haladtunk. Az esti órákban érkeztünk Seefeldbe, ebbe a hangulatos tiroli síparadicsomba, 1200 méterrel a tengerszint felett. Kiszállva a buszból mindannyian élveztük a friss, Babits Mihály szavaival élve “harapni jó levegőt”.

A vacsoránál megismertük a “vendégmunkásokat”, ugyanis a pincérek magyarok voltak, de illetően szorgoskodó honfitársainkkal szinte minden vendéglátóhelyen találkoztunk.

Másnap, május elsején szentmise a helyi, igen kedves, neogótikus stílusban épült templomban, amely kissé távol volt szállásunktól, de így séta közben gyönyörködhettünk a település jelképében az unikornisban, valamint a körülöttünk magasodó hófödte hegycsúcsokban. A szentmisén kértük a Jóisten segítségét Zsuzsa mielőbbi felgyógyulásáért. Ezt a napot Innsbruckban, Tirol fővárosában, a volt olimpiai sportközpontban töltöttük. Utunkat Wilten székesegyházától kezdtük. Kényelmesen sétálva haladtunk a városközpont felé, amikor jelentős létszámú, zajos, jogaikat követelő társasággal találkoztunk, akik között nemigen láttunk európai külsejű résztvevőket.

Szentmise Seefeldben

Az Aranytető Innsbruckban

Megnéztük a szikrázóan pompázó Aranytetőt, majd elballagtunk az Inn folyó partjára, ahol többen csoportképet készítettek Zoltán atya vezényletével. Délután a Hofkirche-t látogattuk meg. Maradandó élményt jelentett a templomban található Miksa császár hatalmas síremléke, amelyet 28, emberméretnél is magasabb, a császár felmenőit ábrázoló szobrok vettek körül. Szinte törpék voltunk mellettük. A látogatók elidőztek az egyik szobor előtt, amelyet az évek alatt fényesre simogattak. Fáradtan vártuk autóbuszunk érkezését, s közben néztük az összegyűlt törökök május elsejét ünneplő mulatozását.

Nagy izgalommal vártuk a következő napot, amikor Bajorországba látogattunk, hogy megnézzük II. Lajosnak /1845-1886/ az elhagyott egyeduralkodónak szenvedélyes építési tevékenységét, kastélyainak lenyűgöző pompáját, valamint megismerjük azt a személyt, akit már trónörökös korától elvarázsolták Richard Wagner zenedrámái. A király az általa nem szeretett Münchenből menekült a fenséges "hegyi nyugalom isteni alkonyába", azaz Neuschwansteinbe vagy Linderhofba. Wagner iránti rajongásának köszönhető, hogy mindkét kastélyban megépítette a Vénusz barlangot.

A Neuschwansteini kastély

A Neuschwansteini kastélyra, amely egy magányos sziklacsúcsra épült, csodálatos rálátást nyújt a távolból a Mária híd. A kastély mind kívülről, mind belülről elkápráztató büszke, kecses tornyaival, kőcsipkéivel, aranytől

Ettal

roskadozó termeivel, egy igazi kőből épült álmom. Ugyancsak elfáradtunk, mire a 350 lépcsőfokot megmásztuk, de a látvány mindenért kárpótolt bennünket.

A negyedik nap, május 3-a is nagyon gazdag programot ígért. Ismét Bajorországba látogattunk. Beutazáskor a német hatóságok szigorúan ellenőrizték a belépőket. Szerencsére minket nem néztek migránsoknak. Láthatóan már új szelek fújdogálnak arrafelé is!

Első állomásunk Ettal, a messze földön híres bencés kolostor volt, amelyet XIII. századtól folyamatosan építettek városnyi épületegyüttessé, középpontjában a hatalmas bazilikával. Mi

zarándokok hosszan elidőztünk a kolostor méreteihez igazodó kegytárgy és ajándék boltban, ahol a legnagyobb sikere a bencések által készített Ettalbirnek, valamint a különböző likőröknek volt. Innen siettünk Oberammergauba, ahol megtekintettük a figurákkal és jelenetekkel gazdagon díszített házoromzatokat. A település nevezetessége mégis a 10 évente megrendezésre kerülő, a falu lakosaiból álló sok száz szereplőt felvonultató Passió játék. De szívesen megnéznénk! - sóhajtottak fel sokan közülünk. Elhagyva a passió városát Wieskirche volt a következő állomásunk. Megcsodáltuk az 1700-as évek elején épült pompázatos, arannyal gazdagon díszített barokk zarándokhelyet.

Majd Linderhof következett. Természetesen II. Lajos építtette a nyári kastélyt, ahogy ő nevezte a "királyi villát". Számos kastélya közül ez az egyetlen, amelynek készre építését megérte. A villa főhomlokzatával szemben bámulatosan szép teraszos kert és medence található. Az aranyozott virágok közül szökik magasba a 30 méterre lövellő szökőkút.

Wieskirche

II. Lajos nyári kastélya Linderhofban

Az épületen belül mindannyiunkat elkápráztattott az arannyal igen gazdagon díszített termek sora, a tükörterem, az ebédlő, a gobelin terem, az arany pávák csapata. Megszédülve léptünk ki az épületből. Többen hangoztatták, hogy elég az aranyból.

Elérkezett zarándoklatunk utolsó napja. Szentmise után indultunk haza. Utunkat megszakítottuk Kufsteinben. Rövid séta a belvárosban. Meggyőződésem, hogy mindenki szívét megdobogtatta a börtön látványa és magunkban a XIX. századi nemzeti hőseinkre emlékeztünk, akik itt

"élvezhették a Habsburgok vendégszeretét".

A hazafelé vezető hosszú úton igen kellemes meglepetés volt, amikor az autóbuszban kedves zarándok társunk Kovács István nagyon élvezetes, maradandó élményt nyújtó előadásában átélhettük Wagner gyönyörű tetralógiáját a Niebelung Gyűrűt.

Végezetül ismét köszönjük ezt az utat Zoltán atyának, Géának, Istvánnak és a minket szerencsésen hazaszállító gépkocsi vezetőnek.

Doba László

Leányfalu

Tavaszi ünnepeink

Március legvégén volt idén nagyszombat. A különösen rossz időben a szokásosnál jóval kevesebben jöttek el ünnepelni Krisztus feltámadását.

Nagyszombati szertartás

A kis templom zsúfolásig megtelt, a templom előtt is kitarítottak sokan az ernyők alatt, de összességében így is kevesen voltunk. Pedig ez legnagyobb ünnepünk, nem szabadna, hogy az eső elriasszon valakit is.

Pedig Zoltán atya is figyelemmel volt a szakadó esőre, és a körmenet csak a templom körülre korlátozódott.

A résztvevők azonban nem az esővel törődtek, hanem ünnepték a Feltámadást, együtt, közösségben ünnepeltek.

Másnap, húsvét vasárnap már nagyobb létszámban vettünk részt az ünnepi szentmisén.

Feltámadási körmenet

Június 10-én elsőáldozás. Hét fiú és öt kislány vette magához életében először az Oltáriszentséget.

2005-ben Dr. Havas Imre ezeket írta az akkori 'Üzenetben' az Oltáriszentségről: „Vételével a szent-áldozásban az örök élet várományosaivá leszünk. Ezt a kincset, Önmagát hagyta örökül nekünk.

De ki méltó az Úr testének vételére? Senki, még az angyalok sem, üdvözült szentek sem!

Nekünk, méltatlanoknak mégis szól a bátorító hívás, hogy üdvösségünkre legyen: 'vegyétek és egyétek!' Tehát méltatlanul bár, de hittel, előzetes töredelmes bűnbánattal az Oltáriszentség elé járulhatunk, szemléltethetjük és imádhathatjuk, a szentáldozásban pedig testi vételekor teljes isteni mivoltában valóságban is testünk és lelkünk válik.

Ebben a szentáldozásban részesültek tehát először ezek a gyerekek. A lehetőség előttük áll, hogy rendszeresen legyen benne részük, amely bizonyosan segíti őket is lelki, emberi fejlődésükben.

Majd nyolcszáz éve IV. Orbán pápa tette külön ünneppé Krisztus Testének és Vérének, az Oltári-szentségnek megünneplését, az Úrnapját. Szentmisével és az azt követő körmenettel ünneplünk. A körmenet élén a ministránsok viszik a keresztet, a pap baldachin alatt vonul a szentségmutatóban lévő Oltáriszentséggel. A körmenet vonalán négy virágokkal díszített lombsátrat állítunk Leányfalun is, amelyekben kis oltárt építenek a hívek csoportjai. Az oltároknál Zoltán atya egy-egy evangéliumi részlet felolvasása után a négy világtáj felé áldást ad az Oltáriszentséggel – embernek, földnek, zsendülő természetnek.

Idei sátrak, és az Oltáriszentség búzavirág koszorúját készítő Székelyné Erzsike néni

Idén is minden sáternél megemlékezett Zoltán atya azokról, akik a sátrak készítői, díszítői voltak, imával köszöntük meg áldozatos munkájukat.

Anna nap

Idén július 29-én ünnepeltük templomunk búcsúját, mégpedig a 126-dikat. Ennyi év telt el 1892 óta, mikor is felszentelték az alig két esztendő leforgása alatt közadakozásból felépült, Jézus Krisztus nagyanyjának, Szent Annának oltalmába ajánlott kápolnát.

A Jó Istennek hála, az időjárás idén kegyes volt hozzánk, noha cserkészeink minden óvintézkedést megtettek: hatalmas ponyvát applikáltak a tér fölé, mely eső híján sem maradt funkció nélkül, jótékony árnyat adott a perzselő napsütés ellen. Azonban ez a mégoly terebélyes alkalmi sátor sem volt elegendő nagyságú ahhoz, hogy a szertartás valamennyi résztvevője beférjen alá.

Az elmúlt években ugyanis híre ment csodálatos búcsúi szentmiséinknek, melyek felemelő lelki töltetük mellett rendre lenyűgöző zenei élménnyel is megörvendeztetik a híveket.

Nem volt ez másként most sem: a Szent Anna kórus ezúttal Joseph Haydn Nelson miséjét szólaltatta meg.

A 4 szólistát (Mondok Yvett, Gaál-Wéber Ildikó, Gulyás Bence, Hámori Szabolcs) felvonultató 26 fős kórust ezúttal 17 fős zenekar erősítette Méhes Imre karnagy vezényletével. A koncertmester Szabó Krisztina volt. Az együttes művészeti vezetője Richter Pál professzor, aki egyben templomunk vezető kántora is. Ő az, aki feleségével, Annamáriával már több mint egy évtizede szervezi és mozgatja az egyre duzzadó kórust.

A szentmisét Szalay Zoltán plébános atya mutatta be Szilágyi János görögkatolikus atya, a leányfalui Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház igazgatója koncelebrálásával.

A szép hagyományt követve idén is ellátogattak hozzánk Zoltán atya másik szolgálati helyének, Pilisszenteresztnék katolikus hívei, kiket már jó ismerősként üdvözölhattünk körünkben, sőt, nagy segítséget nyújtottak a szokásos búcsúi agapé lebonyolításában is. A szertartást követően ugyanis szeretetvendégség várta a híveket és a művészeket, melyen a hívek által sütött finomságok elfogyasztása mellett nyílt lehetőség egymás köszöntésére, baráti társalgásra.

Hasonlóan jól sikerült a leányfalui búcsú másik tradícióvá vált programja a vasárnap esti népzenei koncert is. Ezúttal a leányfaluhoz kötődő VIGaD együttes nyújtott zenei csemegét. A Csőke Dávid, Eredics Vince, Zetelaki Gáspár és Zetelaki Dániel alkotta formáció fiatal korukat meghazudtoló virtuóz játékkal kápráztatta el a szép számú közönséget. Délszláv népzenei koncertjüket a szentendrei Vujicsics Tihamér Zeneiskola énekesei színesítették. A zenei program után pedig a már szintén hagyománnyá vált közösségi borozgatás és pogácsázás mellett folyt a beszélgetés egész sötétedésig.

Köszönjük valamennyi segítő munkáját, aki szolgálatával hozzájárult Szent Anna templomunk 2018. évi búcsújához.

Adorján András

Pilisszentkereszt

Gyalogos zarándoklat

Pilisszentkereszt híveknek

Máriától - Máriáig

Június 9.-én gyalogos zarándoklatot szerveztünk a Dobogókői siketnémák Mária kegyhelyétől a Szentkútig. Az egész napos program Dobogókón a 10 órás szentmisével kezdődött, melyre a kiszámíthatatlan időjárás ellenére szép számmal jöttek el a hívek. Mise után egy kis erőt gyűjtöttünk, majd a kegyhelynél elimádkoztuk az Úrangyala imádságot, s nekivágtunk a 6,5 km-es távnak. A zarándoklat során végig a Mária út jelzését követve jutottunk el a Szentkúthoz.

A túránk a Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szívének ünnepére esett, ezért a Szentkútnál Szűz Mária Szívének litániáját imádkoztuk el.

A zarándoklat a kántorházban végződött, ahol már terített asztal várt ránk. Sztrapacskával kezdtünk, szalonnasütéssel folytattuk, majd bejglivel zártuk a sort.

S ha jövőre is sor kerülne a Máriától-Máriáig (a Mária úton) c. zarándoklatunkra, bátran merem ajánlani a résztvevők nevében 6 és 77 év közt, mert a zarándokok életkora e két szám között mozgott!

Végezetül köszönjük a Szűzanyának, hogy reggel 8-kor elállt az eső, s így együtt tölthettük ezt a szép napot!

/egy zarándok/

Első szentáldozás

Szentkereszten az Eucharisztia szentségét a gyermekek Szentháromság vasárnapján vették fel templomunkban. A Szentség felvételét készülődés sora előzte meg. A mai világban főként a hitoktatók készítik fel, tanítják a gyermekeket, s a munkába a végén a plébános is becsatlakozik. A magvetés megtörtént, a gyerekek Isten ígéjéről kaptak tanítást. A mag sorsa azonban nagyban függ a talajtól is, így a hitoktatón kívül nagy szerepe van a családnak, a barátoknak, a tágabb környezetnek. A 21. században nagyon sok behatás éri a gyerekeket. De ha ezek a gyermekek felcseperednek a döntés mindig a saját kezükben lesz, ahogy tanulták, az Isten szabad akarattal áldotta meg az embert, így mi döntünk a jó vagy a rossz mellett. De egy valamiről nem szabad megfeledkeznünk, van a Bibliában egy példázat, ahol a mag természetéről van szó, hogy ha elvetik, akkor kihajt, és növekszik éjjel és nappal. A magot tehát el kell vetni és a rendszer működni kezd. Isten kegyelme működni kezd, csak ezt észre kell venni, s ki is kell tudni várni.

Visszakanyarodva a kiindulópontozhoz, az elsőáldozás óta eltelt már pár hónap, s a nagyszülők már nem hozzák kézen fogva az unokákat a szentmisére. Egyszer igen keserűen fogalmazta meg tapasztalatát egy idős pap, hogy a gyerekek az elsőáldozás után mind elszélednek, és alig jön valaki utána már templomba. Mit ér az egész, az ember kiteszi a lelkét, és másnap már meg sem ismernek.

Dehogyan nincs értelme! Hogyne lenne. Az az ember, aki gyerekkorában kapott valami tanítást, elhintették benne a magot – Isten ígéjét, eljuthat egy pontig felnőtként, amikor ez fogja őt megmenteni. Nagy tragédiák vagy elkeseredések idején a kegyelem segít neki, hogy visszaidézzon valamit azokból, amiket hallott. Azt tudja, hogy ő valamikor gyerekkorában tanult Istenről. Valami halvány derengés maradt benne és most elkezd kutatni utána. Nyugtalanul keres az emlékeiben, aztán az élete fordulataiban egyszer csak akaratlan meglepi a Harmat, ahogyan ezt Szent-Gály Kata versében olvashatjuk!

egy szentkereszti hívő

Szent-Gály Kata: A kegyelem

Te soha többé nem leszel nyugodt,
S nem lesz tiéd a nyárspolgári béke,
Mert beléd hullott az Isten vetése,
És azt kitépni nem lehet,
Vagy nem mered,
Mert érzed, hogy éned jobbik része.
Azt megteheted, hogy sohase kapáld,
Hogy letaposod a kihajtó ágat,
Hogy nem öntözöd,
- de **Harmat** is van,
és néha, akaratlan
meglep.

És valahogyan elindul benned
Egy gondolat, egy szó, egy meglátás,
egy semmi -
S amit már kezdtél elfeledni,
Vagy letagadni, duzzad, újra él.
A gyökér,
A mag,
Beléd szövődik és szállá fakad,
És vakmerő kalandra bátorít:
Kilépni önmagadból,
Az átlagosból,
- komolyan venni azt, amit hiszel.
Tulajdonképpen miért nem kezded el?

Szűz Mária látogatása Erzsébetnél - Sarlós Boldogasszony

A római katolikus egyház az áldott állapotban lévő Máriáról, és Mária Erzsébetnél tett látogatásáról emlékezik meg Sarlós Boldogasszony ünnepén. A Boldogasszony a várandós édesanyák, a szegények és a szűk-ségben szenvedők pártfogója. Mivel ezekben a napokban kezdődnek az aratási munkálatok, és a katolikus magyarság minden munkáját a Szűzanya oltalma alatt végezte, ezért Sarlós Boldogasszony az ünnep népies neve.

Az idei ünnepen Zoltán atya és Lukács János - Dobogókőn szolgáló jezsuita szerzetes - közösen mutatták be a szentmise áldozatot. A szentbeszédet János atya mondta, melynek során elmesélte az ismert történetet, hogy Mária az angyali üdvözlés alkalmával Gábrriel főangyaltól tudta meg, hogy idős rokona, Erzsébet, Keresztelő Szent János leendő anyja már hat hónapja gyermeket vár. „Nehézkes Mária” azonnal útra kelt, hogy a nehéz napokban segítségére lehessen Erzsébetnek.

A szentbeszéd alatt - „Nehézkes Mária” - szöösszetétel ütötte meg a fületem, mert nem emlékeztem rá, hogy ezt valaha hallottam volna. Fel is nyitottam az egyik könyvem, ami a jeles napokról szól, s a következőt olvastam:

„Isten-áldása van azon a helyen,
Ahol a szent Szűz keresztül megyen.”

Hazánk északi vidékein az ünnepen fölvirágoztak egy széket, és a ház elé állították, hogyha arra járna a „nehézkes Mária”, legyen hol megpihennie.

Visszatérve a szentbeszédhez János atya ezt a – nehézkességet – bontogatta ki számunkra. Ha szó szerint értelmezzük, akkor a mai világban a kevésbé szép, terhes szó a megfelelője. A terhességben sok a nehézség, de az atya felteszi a kérdést, hogy ebben a nehézkességben hol van az Isten? A mi életünk nehézkességeiben hol az Isten?

Erzsébet életében a nehézséget az jelentette, hogy férjével együtt „mindketten igazak voltak Isten előtt, feddhetetlenül éltek az Úrnak minden parancsa és rendelése szerint”, de nem lehetett gyermekük. Erzsébet magtalan volt, és már mindketten előrehaladott korban voltak. Nagy fájdalom lehetett ez az életükben, de az utolsó pillanatban megjelenik az angyal: „Ne félj, Zakariás, mert meghallgatást nyert könyörgésed; feleséged Erzsébet fiút szül neked.” „Örömed és vigasságod lesz ő, és sokan örülnek majd születésén, mert nagy lesz az Úr előtt.”

Mária életében a nehézkességet abban láthatjuk, hogy még túl fiatal, Józsefnek még csak a jegyese. Megjelenik neki az angyal s így szól: „Íme méhedben fogansz és fiút szülsz, nagy lesz ő, a Magasságbeli Fiának fogják hívni, és uralkodni fog mindörökké és királyságának nem lesz vége.” Mária erre így szólt az angyalhoz: „Miképpen lesz ez, hiszen férfit nem ismerek?” Mária nem érti a dolgot, mely ésszel fel nem fogható,

de a válaszában függött a világ sorsa, az egész üdvtörténet. „Íme az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.”

S amikor ez a két asszony találkozik, ahogyan egymást köszöntik, érezhetjük, hogy ezekben a nehézségekben hol van az Isten.

„Mert íme, amint fülemben felhangzott köszöntésed szava, felujjongott a magzat méhemben. És boldog, aki hitt, mert be fog teljesedni, amit az Úr mondott neki.

Mária erre így szól:

*„Magasztalja lelkem az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben,
mert tekintetre méltatta szolgálója alázatosságát.*

*Íme, mostantól fogva boldognak hirdetem engem minden nemzedék,
mert nagy dolgot cselekedett velem a Hatalmas és Szent az ő Neve.
Irgalma nemzedékről nemzedékre azokra száll, akik őt félik.”*

A mi életünk nehézségei különbözőek, nem látunk bele a másik ember lelkébe, a mélységekbe csak a felszínen maradunk, valószínűleg épp úgy, mint Erzsébet és Mária korában. Gondoljunk bele, hogy e két asszony életét, miképp látták a rokonok, a szomszédok, az ismerősök. El tudták vajon fogadni ezt a sok csodát, a kiválasztottságot, a másságot, vagy nyelvüket szabadjára engedve rosszakaróan nyilatkoztak a dolgokról? A mi emberi küldetésünk abban állna, hogy a nehézségeinkkel Istenhez forduljunk, úgy, mint ez a két asszony, s ha kitartóak leszünk az imában - könyörgésben, akkor biztosak lehetünk benne, hogy mi is Magnificatot - Hálaéneket fogunk zengeni, mint Szűz Mária.

S ha a **másik ember nehézségeiről** van szó, akkor abban tudunk segíteni neki, hogy a tudta nélkül úgy fordulunk - imádkozunk - az Istenhez, mintha az a nehézség a miénk lenne, s könyörgünk a megoldásért! De mindenekelőtt az a legfontosabb, hogy fékezzük a nyelvünket, hogy mások nehézségét, fájdalmát ne mélyítsük! Olvassuk csak el a Bibliában Jakab levelét, mely a nyelvünkről szól. Borzalmas, hogy az ember a nyelvvel mennyi fájdalmat tud okozni. „A nyelv is tűz, a gonoszság egész világa.” „Mert sok mindenben vétünk mindnyájan. Ha valaki a szavában nem hibázik, az tökéletes ember, s az ilyen féken tudja tartani egész testét is.” /Jakab levele/

Zárásként Lukács evangéliumának egyik mondatát idézném, melynek a végét soha semmilyen - emberileg megoldhatatlan - helyzetben ne feledjük el: „Íme, Erzsébet, a te rokonod is fiat fogant öregségében, és már a hatodik hónapban van, ő, akit magtalanak hívtak, **mert az Istennek semmi sem lehetetlen.**”

egy szentkereszti hívő

Bajmóci kirándulás

Őszi zarándoklat Kőszeg környékén

2018. szeptember 27-29. között járják be a jelentkezők Dunántúl sokak által még nem ismert vidékét, Kőszeg, Csorna, Nagycenk, Pápoc, Bükfürdő, Sopronhorpács, Pápa, Ganna, Zirc, Öskü látványosságait, kulturális és vallási nevezetességeit.

Kőszeg maga sok élményt ígér, szépen rendben tartott öreg város, várral, templomokkal, hangulatos utcákkal.

Csornán a premontrei központ meglátogatása, Nagycenken a Széchenyi kastély jelent élményt.

Pápa is olyan város, amit a legtöbben elkerülnek, nem esik útba, így kevésbé ismert. Jó lesz kicsit megismerni.

Ganna műemléktemploma az Eszterházyak temetkezési helye.

Zirc 900 éve a magyarországi ciszterci rend központja. Apátsága nemrég újult meg.

Az Ösküi kerektemplom római őrtoronyra épült. A 18. században szlovákokat hívtak az elnéptelenedett faluba, akiket viszont a II. világháborút követő lakosságcserében felvidéki magyarok váltottak fel.

A zarándoklat költsége személyenként 45.000 Ft, amely tartalmazza a szállást kétágyas szobákban (Bükfürdőn), a szállodában svédasztalos étkezéseket, a busz költségét, az idegenvezető tiszteletdíját. Ellátás: csütörtök vacsora, péntek reggeli és vacsora, szombat reggeli és késői ebéd.

Szertartások rendje.

Leányfalun

Vasárnap
szeptember 3-tól
családok miséje
9:30
10:00
11:15

Kedd, csütörtök,
péntek
8:00

Szombat,
vasárnap előmise
17:30
szeptember első szombatjától következő március utolsó szombatjáig elmarad!

Minden hónap első vasárnapján 15:00 - 15:45 között litánia és szentségimádás

Gyónási lehetőség: szentmisék előtt fél órával, illetve előzetes megbeszélés szerinti időpontban.

Idősek és betegek szentséggel való ellátása otthon, a hónap első péntekén, vagy előzetes megbeszélés alapján.

Pilisszentkereszten

Vasárnap:
szeptember utolsó
vasárnapjától
8:00 és 18:00
8:00 és 17:00

Hétfő–szerda–
csütörtök:
szeptember utolsó
vasárnapjától
18:30
17:30

Minden első pénteken misét követően szentségimádás

Gyónási lehetőség: szentmisék előtt fél órával, illetve előzetes megbeszélés szerinti időpontban.

Idősek és betegek szentséggel való ellátása otthon, a hónap első péntekén, vagy előzetes megbeszélés alapján

Segítse egyházközségeinket!

Leányfalu: 64700083-10001679 (Takarékszövetkezet)

Pilisszentkereszt: 64700083-16648548 (Takarékszövetkezet)